

Szovátai Hírmondó

Önkormányzati tájékoztató

XII. évf. 117. szám 2014. január

„tekinteted ha réved s tenyérnyi jégre téved”

December 23. óta műjégpálya működik a városi sporttelepen. Aki annak szolgáltatásaira igényt tart, valószínűleg nem ebből az újságcikkből fog tudomást szerezni róla. De mégis hányan és hányan lehetnek, akikhez más úton mindmáig nem jutott el ez a hír. Pedig hát már az egész környékről idejárnak, akik e lehetőséggel élve, egy szép estét szeretnének akár maguknak, akár gyermeküknek vagy unokájuknak szerezni.

Immár nyolc éve, *Jégen* című versemben írtam e sorokat:

„körbe
csak körbe
futnak a görbe
vonalú pályán
magukban báván
vagy falkákban járván
egy helyben tipeg
s nem pityereg
pöttömnyi gyerek
bár száguldoznak el
mellette galeriben
féktelen tinédzserek
siheder lányok

*nem kell itt más ok
egymásba fogóznak
hangosan viháncolnak
örvendenek az estnek
még akkor is
ha esnek
s potyolják a popót
lilára feketére”*

Akkor még nem műjégpályán köröztek a szovátai fiatalok, s a jég minősége teljes mértékben az időjárás szélségeitől függött. A körülmények is a mainál sokkal kedvezetlenebbek voltak.

Viszont volt egy valami, ami tökéletes volt akkor, és bizonyosan semmi kívánnivalót nem hagyott maga után. Ez a lelkesedés volt, amellyel a szovátai fiatalok, és tán a nem egészen fiatalok is fogadták és használatba vették a jégpályát. Lehet, hogy azóta kisebb lett a lelkesedés. Lehet, hogy ma már természetesnek veszik a műjégpályát is a szovátaiak. Sok minden megváltozott azóta. De érvényüket, talán, mégsem veszítették máig sem

ezek a sorok:

„fussatok csak
suhanjatok szépen
pörögjetez merészen
egykor majd szép
emlék léssen
ez az est
ha magába szív
a távol
lehet az bármi
s bárhol
– Budapest
Bukarest –
tekinteted ha réved
s tenyérnyi jégre téved
eszedbe jut

fut
fut a láb
legalább
nem fázol
csak égi meszelő jönne
ki mindent fehérre
mázol
teríténé csak kéjjel
puha leplét az éjjel
rátok
örökre így marad-
nátok”

Molnos Ferenc

Aki kitalálta

Egy régi népszínműből dereng vissza egy mondat. A törvény elé idézett székeley az ítélethozatal elodázását szeretné elérni, s időhúzásra játszik. Ezért a legelemibb információkat is nehéz kihúzni belőle. Már személyazonossága megállapításakor zavarba hozza a bírót, aki kérdéseire nem egyértelmű válaszokat kap. Több más egyéb mellett az illető foglalkozása felől is érdeklődve, kiderül, hogy a törvény elé került székeley tevékenysége igen szerteágazó. Földet művel, de erdőlni is jár, deszkát is fuvaroz, s ráérősen sorolgat még néhányat. A türelmét vesztő bíró végül ráripakodik:

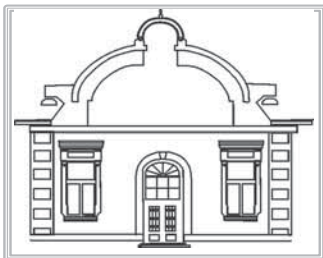
– No, de mégis mivel foglalkozik a legtöbbit?

– Én azzal, bíró úr, hogy szidom azt, aki az adót kitalálta – feleli immár teljes őszinteséggel a mindaddig huncutkodó székeley.

Az öreg Bilibók János szájából teljes hitelességgel hangzik ez. Nem csak saját véleményét fogalmazza meg ebben a mondatban, de mindannyiunkét. Kimondva vagy kimondatlanul, ilyenformán viszonyulunk az adófizetéshez. Szidjuk azt, aki kitalálta, szidjuk azt, aki megállapítja, szidjuk azt, aki begyűjti. Az adószedőre immár évszázadok óta mumusként tekintenek.

– A finánctól jobban félek, mint a kakastollas csendőrtől – mondták eleink –, mert ez utóbbi lehet, hogy megpofoz, de nem visz el mindent.

Molnos Ferenc

Önkormányzati határozatok

63. sz. Határozat – Szováta város 2013. évi költségvetésének módosításáról;

64. sz. Határozat – a 2014. évi helyi adók és illetékek jóváhagyásáról;

65. sz. Határozat – a tanárok ingázási költségei megtérítésének elfogadásáról;

66. sz. Határozat – egy temetkezési segély jóváhagyásáról;

67. sz. Határozat – egyes szováta területek topográfiai-kataszteri dokumentációjának jóváhagyásáról;

68. sz. Határozat – a Sas utca 16 szám és a Rózsák útja h.sz.n. telkek felértékelési tanulmányának jóváhagyásáról;

69. sz. Határozat – Szováta város önkormányzati szakapparátusának összetételéről és működési szabályzatának elfogadásáról;

70. sz. Határozat – a Cseresznyés utca 2 szám alatti telek koncesszióba adásáról és az arra vonatkozó feladatfüzet elfogadásáról;

71. sz. Határozat – a Helyi Tanács 32/09.07.2013. számú határozatának visszavonásáról;

72. sz. Határozat – Szováta Város területi közigazgatási egység jogi képviseletének és jogi tanácsadási szolgáltatásának leszerződésére;

73. sz. Határozat – Morar Oliviu Mihail ügyvéd megbízásának elfogadásáról Szováta Város jogi képviseletére az igazságszolgáltatás fórumain;

74. sz. Határozat – egy helyi jelentőségű díj alapításáról;

Városházi anyakönyvi adatok

Bejelentett újszülöttek: Siklódi Petra és Siklódi Patrick (szülei: Siklódi Sándor és Siklódi Hajnal); Kacsó Zsanett (szülei: Kacsó István és Kacsó Angéla Izabella); Oltyán Anita Eszter (szülei: Oltyán Albert és Kalányos Enikő); Balla Szende (szülei: Balla Zoltán Jenő és Balla Tímea);

Isten éltesse Öket!

Házasságot kötöttek: Szász István (Fülemüle utca 1 szám) – Szécsi Éva (Agyagfalva); Bíró Zoltán (Petőfi Sándor lakónegyed H2/ szám) – Furdui Margareta (Illyésmező 12 szám);

Boldog házasságot!

Elhunytak: Szöcs János Péter (1949) – Parajdi út 98 szám; Sükösd Ágnes (1933) – Parajdi út 5/A szám; Nagy Mária (1927) – Fő út 203 szám; Kalányos József (1944) – Kopac utca 37/A szám; Lázár Rozália (1945) – Sómező utca 39 szám; Fülöp Mária (1936) – Templom utca 19 szám; Gál Katalin (1945) – Pacsirta utca 57 szám; Kelemen Katalin (1946) – Juhod utca 8 szám; Kovács Anna (1932) – Hóvirág utca 5 szám;

Nyugodjanak békében!

Bővítette gépparkját az önkormányzat

Pályázati úton szerzett új géppel bővítette gépparkját az önkormányzat, egy Steyr Profi 4110 Clasic típusú traktorral. „A STEYR hosszú évekig sokak egyik kedvelt traktormárkájának számított, ame-

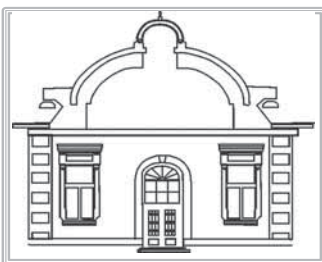
lyet megbízhatósága és használhatósága méltán emelt a legnépszerűbbek sorába.”

Már a neve sok mindent elárul. Például azt, hogy egy klasszikus traktortípus. És azt, hogy profi, azaz, jó tervezés és jó mi-

nőségű munka van rajta, és ennek megfelelően kitűnő munkára képes.

Ugyanakkor sokféle feladatra használható, hiszen multifunkcionális traktor, bármilyen kiegészítő rászerezhető, ami hidraulikával működik.

Impozitele și taxele locale stabilite pe anul 2014 (I.)**Valorile impozabile pe metru pătrat de suprafață construită desfășurată la clădiri în cazul persoanelor fizice**

Impozitul pe clădirile proprietatea persoanelor fizice se calculează prin aplicarea unei cote de 0,1%, aplicată asupra valorii stabilite, prevăzute după tabelul următor:

Tipul clădirii	Valoarea impozabilă – lei/m ² –	
	Cu instalații de apă, canalizare, electrice	Fără instalații de apă, canalizare, electrice
a) Clădiri cu cadre din beton armat sau, cu pereți exteriori din cărămidă arsă, sau din orice alte materiale, rezultate în urma unui tratament termic și/sau chimic	972	577
b) Clădiri cu pereții exteriori din lemn, din piatra naturală, din cărămidă nearsă, din vălătuci sau din orice alte materiale nesupuse unui tratament termic sau chimic	264	165
c) Clădire-anexă cu cadre din beton armat ori cu pereți exteriori din cărămidă arsă, sau din orice alte materiale rezultate în urma unui tratament termic și/sau chimic	165	149
d) Clădire-anexă cu pereții exteriori din lemn, din piatra naturală, din cărămidă nearsă, din vălătuci sau din orice alte materiale nesupuse unui tratament termic sau chimic	99	66
e) În cazul contribuabilului care deține la aceeași adresă încăperi amplasate la subsol, demisol și/sau la mansardă, utilizate ca locuință, în oricare dintre tipurile de clădiri prevăzute la litera a-d	75 % din suma care s-ar aplica clădirii	75 % din suma care s-ar aplica clădirii
f) În cazul contribuabilului care deține la aceeași adresă încăperi amplasate la subsol, demisol și/sau la mansardă, utilizate în alte scopuri decât cel de locuință, în oricare dintre tipurile de clădiri prevăzute la litera a-d	50 % din suma care s-ar aplica clădirii	50 % din suma care s-ar aplica clădirii

Valoarea impozabilă se reduce în raport cu perioada în care au fost realizate:

- înainte de 01.01.1962 - reducere 20%;

- între de anii 1962-1982 - reducere 10%;

În cazul contribuabililor care dețin mai multe clădiri, impozitul pe clădiri se majorează:

a) cu 65 % pentru prima clădire, în afara celei de la adresa de domiciliu;

b) cu 150 % pentru cea de a doua clădire, în afara celei de la adresa de domiciliu;

c) cu 300 % pentru cea de a treia clădire, și următoarele în afara celei de la adresa de domiciliu;

Ordinea numerică a proprietăților se determină în raport de anul dobândirii clădirii, indiferent sub ce formă, ex-

ceptând cele dobândite prin succesiune legală, rezultat din documentele care atestă calitatea de proprietar.

În cazul clădirii utilizate ca locuință, a cărei suprafață construită depășește 150 mp. valoarea impozabilă a acesteia se majorează cu câte 5% pentru fiecare 50 mp. sau fracțiune din aceștia.

Pentru determinarea suprafeței construite desfășurate, în cazul clădirilor care nu pot fi efectiv măsurate pe conturul exterior, asupra suprafeței utile se aplică coeficientul de transformare de 1,20.

Pentru determinarea valorilor impozabile, pe ranguri de localități și zone în cadrul acestora, se vor aplica următorii coeficienți de corecție:

Zona	Coeficient aplicat
A	2,30
B	2,20
C	2,10

Pentru clădirile structurate în blocuri cu mai mult de 3 nivele și 8 apartamente coeficienții de corecție menționați mai sus vor fi diminuați cu 0,10.

Clădirile noi, dobândite în cursul anului, indiferent sub ce formă, se impun cu începere de la data de întâi a lunii următoare celei în care acestea au fost dobândite. Impozitul se calculează pe numele noului contribuabil, proporțional cu perioada rămasă până la sfârșitul anului.

**Hotărârile
Consiliului Local**

Hotărârea nr. 63 – cu privire la modificarea bugetului local aprobat pe anul 2013;

Hotărârea nr. 64 – cu privire la aprobarea impozitelor și taxelor locale pe anul 2014;

Hotărârea nr. 65 – cu privire la aprobarea decontării contravalorii călătoriei cadrelor didactice;

Hotărârea nr. 66 – cu privire la aprobarea unui ajutor de înmormântare;

Hotărârea nr. 67 – cu privire la aprobarea documentației de topo/cadastrală a unor terenuri din Sovata;

Hotărârea nr. 68 – cu privire la aprobarea dezmembreării terenului situat în Sovata str. Vulturului nr. 13 și str. Trandafirilor f.n.;

Hotărârea nr. 69 – cu privire la aprobarea Raportului de evaluare a terenului din Sovata str. Vulturului nr. 13 și str. Trandafirilor f.n.;

Hotărârea nr. 70 – cu privire la aprobarea modificării Organigramei și a Statului de funcții al aparatului de specialitate al primarului orașului Sovata;

Hotărârea nr. 71 – cu privire la aprobarea inițierii concesiunii terenului situat în Sovata str. Cireșului nr. 2 și aprobarea caietului de sarcini;

Hotărârea nr. 72 – cu privire la aprobarea modificării H.C.L. nr. 32/09.07.2013;

Hotărârea nr. 73 – cu privire la aprobarea achiziționării serviciilor juridice de consultanță, de asistență și reprezentare ale UAT Sovata;

Hotărârea nr. 74 – cu privire la numirea domnului avocat Morar Oliviu Mihail în calitate de mandatar al consiliului orașului Sovata pentru a reprezenta orașul Sovata în fața instanțelor judecătorești;

Hotărârea nr. 75 – cu privire la înființarea unui premiu de nivel local;

Az idén általában 4 %-kal emelkedtek az adók

Általában – és nem átlagban – 4 %-kal emelkedtek az adófélék. Azért általában, mert nem mindenik. Az autóadó 15 %-kal nőtt, mert az 2011 óta mostanig nem változott. A többi – épületadó, területadó, speciális adó, cégtábla adó stb. – 4 %-kal növekedett.

Adódik a kérdés: de miért növekedett és miért éppen annyival növekedett az a sokféle adó? Röviden fogalmazva, „az adó”, amelyet komoly tehernek érzünk és úgy fogadunk, mint a vezércikkben említett Bilibók János.

A törvény adóügyben sem sok mozgásteret enged az önkormányzatok számára. Igyekszik bebiztosítani az állami (a központi) büdzsét, ezért pontosan megszabja az adóemelés minimumát. Ez olyan játéklevele az önkormányzatokkal (más területeken is így van): látszólag az önkormányzatok képviselőtestületi (hazai szóhasználatban: helyi tanácsi) döntésén múlik az adóértékek mértéke, de valójában törvényileg szabályozták

azt, így aztán az önkormányzati testület azt fogadhatja el, amit a törvény már megszabott.

Am ellentétben más szabályozásokkal, ezen a területen a központiak mégiscsak megengednek egy kis döntési lehetőséget az önkormányzatoknak, nem másért, csak hogy őket szidja az adófizető polgár. Ravaszul van ez kitalálva. Na, de lássuk, miként is van ez?

A törvény előírja, hogy az önkormányzatok kötelesek három évente legalább az infláció mértékével kiigazítani a helyi illetékeket és adókat. Ezt megtehetik háromévente egy alkalommal az addig összegyűlt inflációnövekedés arányában, vagy minden évben igazítva. Az első esetben három évig változatlanok az adóértékek, aztán egy jelentősebb növekedés következik, hogy újabb három évi nyugalom legyen. A második esetben minden évben van egy kisebb kiigazítás.

Bármely lehetőséget választja az önkormányzat, hosszabb távon a kifizetés

mértéke ugyanaz, abszolút értékben sem így, sem úgy nem kell többet vagy kevesebbet fizetni az adóköteles polgárnak. Jó és rossz oldala van mindkét lehetőségnek. Ha három évente igazítják az infláció mértékéhez, egy ideig változatlanságnak, nyugalomnak örülhet az adófizető, ám roppant kellemetlenül érinti őt, amikor letelik a három év, és a nyugalmi időszak végén egy jelentékeny mértékű adóemeléssel kell szembenéznie. A másik esetben minden évben van egy kisebb mértékű emelés, de háromévente nem vár rá egy nagyobb mértékű emelés.

Mint említettem már, egy hároméves periódusban így is úgy is abszolút értékben ugyanannyi adót fizetünk. A különbség nem anyagi, csupán lélektani, emocionális dimenzióban található. A tapasztalat azt mutatja, hogy a nyugalmi időszak utáni jelentősebb emelésre az adófizető polgárok igen érzékenyen reagálnak. Amikor tizenegynéhány százalékos emelés következik, nehezen viselik el.

A korábbi években Szóvata önkormányzati testülete az előbbi választotta, most meg az utóbbit.

Na, ennyiben áll az önkormányzat döntési lehetősége adóügyben, illetve még az a lehetősége adott, hogy az infláció mértékén felül még 20 %-ig szabott sávban hozza meg döntését. Talán érthetőbb, ha így fogalmazok: akár további 20 %-kal is megemelheti az adókat az infláció mértékén felül.

Bár ez a városgazdálkodásnak jót tenne, volna mire elkölteni azt a pénzt, az önkor-

mányzat akárcsak a korábbi években, a lakosság nehéz életére való tekintettel, nem élt ezzel a lehetőséggel, és a törvény által előírt kötelező mértéken felül nem emelte a helyi adókat és illetékeket.

Az adóköteleseket maximum két részletben lehet kiegyenlíteni (csak 50 lej fölötti adó fizethető két részben). Ehhez két határidőt szab meg a törvény, március 31-et és szeptember 30-at. Ezt úgy kell érteni, hogy március 31-ig meg kell történnjen a kiszabott adó egészének vagy felének a kifizetése. A másik fél részt pedig szeptember 30-ig vagyunk kötelesek kifizetni.

Amennyiben magánszemélyek a rájuk kirótt évi adó egészét az első határidőig (március 31-ig) befizetik az önkormányzat pénztárába, 10 %-os kedvezményben részesülnek, tehát a kiszabott adó 90 %-ával leróhatják tartozásukat. Viszont amennyiben az első határidő leteltéig nem fizetik be legalább felét az adójuknak, akkor a következő naptól (április 1-től) a fél adóra máris késedelmi kamatot (2 %/hónap) számítanak, s ha nem történik befizetés szeptember 30-ig, akkor október 1-től a másik felére is kénytelen késedelmi kamatot számítani az önkormányzat. Tehát mindannyiunknak előnyösebb megfelelő időben kiegyenlíteni adótartozásunkat.

Végül két szemléltető példát vegyünk a tavalyihoz viszonyított adóváltozásra:

- egy háromszobás tömbházlakás után ha a tavaly 165 lej adót számítottak, ez 7 lejjel emelkedik, tehát 172 lej lesz;
- egy 1600 cm³-es autó után 64 lejről 72 lejre emelkedik az adó;

Adók és helyi illetékek a 2014. évben (I.)

Magánszemélyekre kiszabott épületadó

A magánszemélyekre kiszabott épületadót a következő táblázatban feltüntetett értékek alapján számítják ki. Az a), b), c) és d) pontokba besorolt épületek esetében a megfe-

lelő rubrikában található érték és az épületfelület négyzetmétereinek szorzatának 0,1%-val számolunk.

Az e) pontba sorolható épületek esetében ugyanígy szá-

molunk, de az így kijövő összegnek csupán 75 %-át kell befizetni.

Az f) pontba sorolható épületeknél viszont még kevesebbet, 50 %-át.

c) 300 %-ot a harmadik illetve az összes többi, nem a lakócímen található épületre; A sorrendet a tulajdonbavétel időrendje szabja meg, függetlenül annak mikéntjétől. Ez alól kivétel a törvényes örökösödéssel szerzett épület.

A 150 négyzetméter felületet meghaladó lakásnak használt épületek esetében az adózandó érték kiszámításánál minden 50 négyzetméter után 5-5 %-os növeléssel kell számolni.

A beépített felület kiszámításánál, amennyiben nem körbemérhető az épület, a hasznos felület négyzetmétereinek és egy 1,20-as állandónak a szorzatával kapjuk meg a kívánt értéket.

A megadózási értékek meghatározásánál figyelembe veszik a zonális besorolást, és a következő kiigazító koeficienssekkel számítják ki:

Zona	Coeficient aplicat
A	2,30
B	2,20
C	2,10

A három szintesenél nagyobb és 8 lakásnál többet magába foglaló tömbház-lakások adózandó értékének kiszámításánál a kiigazító koeficiens 0,10.

A folyamatban lévő év során épített vagy bármilyen módon tulajdonba vett épületre a következő hónap elsejétől adóköteles a tulajdonos, és az adót arányosan számítják ki az évből még hátra lévő hónapokra.

Épületfélék	Adózási érték – lej/m ² –	
	Víz-, csatorna- és villanyhálózatba kötött épületek	Víz-, csatorna- és villanyhálózatba nem kötött épületek
a) Beton- vagy téglapépületek	972	577
b) Fa-, kő- vagy vályogépületek	264	165
c) Betonból vagy téglából készült melléképületek	165	149
d) Fából, kőből vagy vályogból készült melléképületek	99	66
e) Az ugyanazon a telken lakócéllra használt alagsori vagy manzárd helyiségekre az a-d pontokban foglaltak minden esetében	75 %	75 %
Az ugyanazon a telken nem lakócéllra használt alagsori vagy manzárd helyiségekre az a-d pontokban foglaltak minden esetében	50 %	50 %

A fenti táblázatba foglalt értékek is változhatnak. Az épület korának függvényében két kedvezményes kategóriát állapított meg a törvényhozó:

1) Az 1962.01.01. előtt épült épületek esetében a

megadózási érték számításánál 20 %-os kedvezményt ír elő.

2) Az 1962-1982 között épülteknek pedig 10%-os kedvezményt.

Tehát a négyzetméterek száma szorozva a fenti táblá-

zat megfelelő rubrikájában megadott értékkel, és ebből levonva 20 %-ot az 1962 előtti épületek esetében, illetve 10%-ot az 1962-1982 között épülteknek.

Az 1982 után készült épületek adójának kiszámításánál már nincs kedvezmény.

Azok az adófizetők, akik több épületet birtokolnak, csak a bejegyzett lakóhelyükön lévő épületekre fizetnek adót a fentiek alapján, a többiekre plusszt ír elő a törvény:

a) 65 %-ot az első, nem a lakócímen található épületre;

b) 150 %-ot a második, nem a lakócímen található épületre;

Testvérvárosi kapcsolatainkról

A 2013-as év a nemzetközi kapcsolataink terén igen gazdag volt. Sokszínű és néhány nyertes pályázatnak köszönhetően nagyon tartalmasnak és mozgalmasnak is mondható.

Megemlíteném az *Együttműködés a közös jövőért* című uniós támogatottságú programunkat, amelynek keretében minden testvérvárosunkból meghívtunk egy-egy 14-18 tagú csoportot hivatalos küldöttséggel és szakmai csapattal együtt. Itt idős személyek, nyugdíjas klubok és más idősebb emberekkel foglalkozó szervezetek képviselői illetve a fiatalok szervezeteit és a fiatalokkal foglalkozó intézmények képviselőit hívtuk meg egyes csoportokban. A szováti Nyugdíjasklub és a Szováti Ifjúsági Szervezet részt is vállalt a szervezésben – köszönet érte! Minden testvérvárosunk elfogadta a meghívást. Nagyon tartalmas két napot sikerült szervezni a vendégeinknek, amelyben alapvető szerepük volt a szováti résztvevőknek is.

Egy tatai középiskolásoknak szervezett helyismereti vetélkedő – amelynek témája Erdély és Szováta volt – győztes csapatát láttuk vendégül, fogadtuk programokkal Szovátán, hogy a könyvekből és internetes tárolókból szerzett ismereteiket városunkról és környékéről, személyes tapasztalatokkal és élményanyaggal is gazdagítsák.

Két testvérvárosunk polgármesterét a tatai Michl Józsefet és a Budapest XIII. kerületi Tóth Józsefet az elmúlt év őszén éppen a testvértelepülési kapcsolataink fejlesztésében szerzett érdemeikért, köszönetül, Pro Urbe díjjal tüntették ki.

A szép díjátadó ünnepek hozadéka, hogy az ünnepek tiszteletére ott fellépő Marosszéki Kodály Zoltán Gyermekkar mindkét városba meghívást kapott fellépésre.

A testvérvárosok megkeresésére több olyan programban vettünk részt, amelyek uniós támogatásban részesültek. Tata testvérvárosunk kezdeményezésére részesei voltunk az uniós támogatású *Fiatalok lendületben* projekt keretében szervezett *Velünk változat a jövő* című programnak, amelyben a szováti líceum, egy tatai iskola illetve egy lengyelországi iskola diákjai és az illető települések önkormányzatai vettek részt. A tavaly a lengyelországi Kielcében gyűltek össze, majd Szováti

programon vettek részt – köszönet a Caritas szováti dolgozóinak az igényes szakmai támogatásukért! –, az idén Tatán fognak találkozni a programzáró tevékenységeken.

Ebben az évben pályázni fogunk uniós támogatásokra, hogy érdekes és fontos programokat tudjunk szervezni, és, persze, meghívassuk testvérvárosainkat, vegyenek részt bennük. Bízunk benne, hogy sikeres lesz pályázatunk, és sikerül elég pénzt hoznunk

városunkba, hogy ne kelljen az önkormányzat költségvetését terhelnünk ezzel.

Az idén is szeretnők meghívni valamennyi testvérvárosunkat egy programunkra. Legközelebb a tatai és a százhalombattai futókat hívjuk a hagyományos szováti tavaszi futóversenyre.

Szeretnők a tatai tehetséggondozó művészeti tábornak egy szováti megfelelőjét megszervezni. Ehhez, persze, még anyagi forrásokat kell szereznünk. keressük a pályázati lehetőségeket erre.

Ami a kiutazásokat illeti, itt vannak hagyományos, bejáratott programok. Ezek között megemlítem a XIII. Kerület által szervezett velencei angoltábor (a magyarországi

táborra, és bár a tavaly kimaradt, de szép hagyományokkal büszkélkedő vöröskeresztes táborra. A tatai kapcsolatban megemlítem az Összetartozás Napja alkalmából szervezett rendezvényeket, amelyre szintén hivatalos minden évben a szováti küldöttség.

Egy másik program, amelynek fontos szerepe volt kapcsolatainkban a Százhalombatta-Brzseszkó (Lengyelország)-Szováta hármas találkozó, amelyen minden város részéről 15 gyerek és 2-3 kísérő vett részt és kölcsönös cseréltogatással otthoni elszállással működött, és amely valóban nyitás volt egy más nép és a miénktől egy kis eltérő, más kultúra felé, amely nép rokonszenvezik a miénkkel, és amely kultúrából van mit tanulni.

A tavaly volt kint, Brzseszkóban egy iskolai tánccsoport és egy zenekar Szovátáról az ottani nemzetközi folklór fesztiválon, és nagyon tetszett nekik mindaz, amit ott láttak. Színes forgatag volt. Más népek néptáncával, népzenejével találkozni számukra igazi élmény volt.

A rendszeres programok között megemlítem a mezőberényi és a szováti tűzoltók kapcsolatát, valamint a tűzoltóink hivatalossá nem tett, de annál jobban és eredményesebben működő kapcsolatát a veszprémi tűzoltókkal, amelyet Sümeg testvérvárosunk kezdeményezett.

Nagyon sok olyan program van, amely már az önkormányzatok részvétele, úgymond bábkodása, nélkül is működik. És ez a cél, hogy intézmények, szervezetek, de a magánemberek között is jó kapcsolatok alakuljanak ki. Kiss János

Szépkorúak pótszilvesztere

Tematikus programmal indult a 2014-es esztendő a Szovátai Szépkorúak Szeretetszövetségében: a január 14-i délutánon pótszilveszteri mulatságra, vidám újév-köszöntésre hívta a több mint hat éves közösség tagjait a Gyulafehérvári Caritas Családsegítő Szolgálata (CSSSZ).

A vendégekkel is kiegészült nyugdíjascsoportbeli ünnepség 48 résztvevőjét Jakab István önkéntes fogadta újévi köszöntővel, lelki úttravalóval pedig Bajkó Norbert római katolikus lelkész ruházta fel a szépkorúakat. A barátságos hangulatért az élő népzene felelt, a Mezőhavas Népi Zenekar együttese által elhedgeült – elharmonikált – eltárogatózott szép muzikaszót csengő énekesző kísérté.

A Domokos Kázmér Művelődési Ház kisterme nem az évfordultakor szokásos petárda-puffogástól volt hangos, villódzó rakéták fénye sem vakította az ünneplőket, akadt viszont más meglepetés a köszöntő beszédekét követően: az ínycsiklandozó sonkás-sajtos pizza minden-

kinék a kedélyét felcsigázta, hiszen akadt olyan nagymama, nagytata is, aki életében először kóstolt ilyesmit. És ez nem jelenti azt, hogy a nagyit elkísérő kis unoka ne nyalta volna volna meg mind a tíz ujját utána.

Farsangi időszakba lépve Csörtán Imre csoporttag, a közösség egyik legelső tagja, annak címerének megálmo-

dója, illetve megalkotója adta elő egy mulatságos – tanulságos saját költeményét, melyet mosolygó szemekkel hallgattak az idős bácsik-nénik. Itt már olyan ígéreteket is lehetett hallani egyes vendégeinktől, hogy ők bizony eljönnek más alkalmakra is ebbe a csoportra, ha befogadjuk őket.

Befogadjuk, és reméljük, hogy a mosoly – jókedv ki-

tart egész évben. Ehhez alighanem hozzájárul majd a hónap végére tervezett színházlátogatás is, vár ránk egy háromfelvonásos vígjáték...

A közös imával zárult rendezvény végén emléklapokat is átvehettek a jelenlevők, köszönhetően a Családsegítő Szolgálat helyi tevékenységét támogató önkormányzatnak.

Szabó Attila

Szecesszós bált szervez a Bernády Közművelődési Egylet

Közművelődési egyletünk Bernády György nevét viseli immár 23 éve. Névadáskor a Szovátát igen szerető, itt villát birtokló vásárhelyi polgármester nevét választotta az alakuló egyleti közösség. Bernády építette a szecessziós építészeti stílus két olyan remekművét, mint a megyeközponti Városháza és a Kultúrpalota.

A századik évfordulóra (száz éve épült a Kultúrpalota, száz éve halt meg annak építője leghíresebb szecessziós stílusban alkotó építészünk,

Lechner Ödön) megemlékezve, ez évben (február 22.) a hagyományos farsangi bálunkat SZECESSZIÓS BÁLNAK neveztük el. Megpróbáljuk bálunkon a szecessziót megjeleníteni. Korabeli öltözetektől kezdve a kor zenéjéig.

A lexikon azt írja a szecesszióról, hogy „általános jellemzőjének tekinthető a vonzódás a különlegesebb, esetleg szimbolikus, sokszor bizarr, nem mindennapi témák iránt (...) geometrikus vagy növényi díszítmények, a természetben ritkán található színek)pl. a lila.”

Bálunk lebonyolítása során a szecessziós lehetőség, tehát, adva van. A huszonharmadik bálunk sikere, természetese, a sok résztvevőtől függ, akiknek ezúttal a Bükkös (Faget) szálló éttermeit tudjuk biztosítani.

A zenekar és a szölisták „beszerzése” jó úton halad.

A Bernády Közművelődési Egylet vezetősége kéri mindazokat, akik elfogadják meghívásunkat, hogy részvételi szándékukat időben (legkésőbb február 19-ig) jelezzék a szervezőknél

– 0926 916820 – Mester Zoltán

– 0740 146403 – Kiss János
– 0744 648284 – Nagy Aranka
–, hogy annak ismeretében megfelelőképpen tudjanak a bálra felkészülni. A korábbi évek tapasztalata bizonyítja, mekkora szükség van arra, hogy időben és pontosan tudják a résztvevők számát, hiszen annak függvényében történnek az előkészületek.

Tehát, Szecessziós bálunk helyszíne a Bükkös szálló, időpontja pedig 2014. február 22, szombat, 20 óra.

Mindenkit szeretettel várunk!

Mester Zoltán

D.K.-s sikerek a Limes Online történelmi vetélkedőn

Ötvös Koppány Bulcsú régész szervezésével idén, első alkalommal online vetélkedőre került sor 2013. november 18 - december 8. között. A verseny azon diákoknak adott lehetőséget, akik érdeklődést mutatnak az ókori civilizáció rejtélyes és gazdag világszemlélete iránt, vagy éppen kíváncsisággal tölti el őket a Római Birodalom valamely részéről hazai földekre toborzott gyalogos katona mindennapi tevékenysége, életmódja. A Dacia keleti limeséről szóló vetélkedőre háromfős csapatok jelentkezését várták egy közös fedőnév alatt, mely leginkább a római kor hangulatát idéző jellegzetes nevek, események keretén belül választódott meg.

Számunkra újdonságot jelentett a versenyre való benevezés, ám ez csupán felkeltette az érdeklődésünket és nagy mértékben növelte az új, az ismeretlen iránti elszántságunkat. Felkészítő és segítőkész tanárunk Nagy Sándor biztatására vágtunk neki a három eseménydús hetet magába foglaló megmérettetésnek. Szovátáról 9 csapat jelentkezett, továbbá Marosvásárhelyről és Nyárádszeredából is

akadtak elszánt diákok. Mivel a verseny online zajlott, ezért a csapatok nem tudtak egymás között kommunikálni, egyeztetni, viszont pozitívumnak számított, hogy külső forrásokhoz lehetett folyamodni. A három hét három fő próbára volt alapozva, melyeket öt napon át bírált el és értékelt ki egy négytagú zsűri. A feladatsor itt nem ért véget, hiszen az egész verseny időtartamára kiterjedő állandó próbákkal is meg kellett bírkóznunk. A heti próbák maximális pontszáma 20-20 pont, míg az állandó próbák értéke 40 pont volt. Az így elérhető maximális pontszám tehát 100 volt. A zsűri külön-külön osztályozott, az átlagos pontszámot pedig hente kihirdette.

Az első heti próba azt a feladatot tűzte ki elénk, hogy bújjunk egy, a római birodalom távoli vidékén született, a marosvécsi, mikházi vagy sóváradai segédcsapattáborban szolgálatot teljesítő katona bőrébe, majd írjunk min. 500, max. 1000 szavas levelet az egyik családtagnak, otthon maradt szeretett személynek. Látszólag nem tűnt nehéz megpróbáltatásnak, viszont olyan információk és jártasság szükségeltetett az

adott téma kikerekítésében, amely nem csupán külső hivatkozásokból volt elérhető, hanem szubjektív jelleget, belső érzelmi kivetítődést is igényelt. A levél formai sajátosságainak betartása mellett a hangsúly tehát a honvagy szellemében az érzelmekre, az átélésre tevődött.

A második héten egy A3-as méretű plakátot kellett készítenünk, amelyben a mikházi római katonai tábort népszerűsítjük, reklámozzuk. Mint minden próbánál, a zsűri itt is a csapatok kreativitását, megoldóképességét támogatta, ezért arra bátorítottak bennünket, hogy a honlapon elérhető anyag mellett bátran használjunk más forrásból származó, általunk megfelelőnek vélt adatot, fényképet.

Az utolsó hét próbája kreativitásunk legmagasabb mércéjére hivatkozott, ugyanis egy Dácia tartományban talált római tárgyat kellett egy max. 30 másodpercet felölölő, a mai reklámokhoz hasonló kisfilmet készítenünk, melynek segítségével az általunk választott árut próbáljuk eladni egy római polgárnak.

Az állandó próbák külön megmérettetést jelentettek, ugyanis szerepelt közöttük különbségfejtés a pillum és lándzsa, illetve egy segédcsapatban szolgálatot teljesítő és egy római légióban szolgáló katona között, továbbá egy római közmondást szemléltető karikatúra elkészítése, öt fontosabb daciai római lelőhely megnevezése és döntéseink megindoklása, vagy éppen harci jelvény, csapatzászló készítése a Marosvécsen, Mikházán vagy Sóváradon szolgáló segédcapatok egyikének.

A verseny ideje alatt a csapatmunka képezte győzelmeink alapját, az egymásra hangolódás és az összedolgozás felbecsülhetetlen eredményekkel és tudással gazdagított bennünket. Az V. (Határvédők: Biró Dalma Szilvia, Biró Enikő és Kozma Beáta) és IV. (Aurelianus lányai: Káli Bettina, Farkas Júlia-Dorottya és Kacsó Szidónia) szovátai helyezett különdíjjal büszkélkedhetett a zsűri és a támogatók részéről. A III. helyet szintén Szováta tudhatta magáénak a VI. Cohors: A „fiatalok legjava” csapat által, melynek tagjai Kertész Attila, Kupás Katalin és Lőrinczi Hajnalka voltak. Ábrahám Noémi Réka, Jakab Rozália és Károly Kincső szovátai diákok a dobogó II. fokára kerültek mint Nagy Konstantin angyalai. Az első helyet a Gladius marosvásárhelyi csapat nyerte el Kovács Attila, Czédula István Zsolt és Ötvös Tétény Álmos diákok személyében. A legkiválóbb „rómaiak”, vagyis az I., II. és III. helyezet egy vagy többnapos kirándulásban részesül Gyulafehérvárra, a tordai légiókaszárnnyájának a megtekintésére, valamint Maros megye keleti limesének fontosabb lelőhelyeire.

Köszönettel tartozunk Nagy Sándor történelem tanárunknak felkészítő és mindvégig támogató munkájáért, aki megadta nekünk a lehetőséget, hogy olyan lelőhelyekről tudjunk meg információkat és érdekességeket Maros megye területén, melyek létezéséről más úton talán nem is deríthettünk volna fényt.

Lőrinczi Hajnalka,
Kupás Katalin

A Domokos Kázmér diákjainak sikerei a Bethlen Gábor Honismereti Vetélkedőn

A Teleki Oktatási Központ által 13. alkalommal megszervezett Bethlen Gábor Történelmi Szaktáborban idén is lelkesedéssel és megtiszteltetéssel nevezett be, két szóvátai csapat Albert Judit és Lőrinczi Hajnalka, valamint Dénesi Renáta és Vass Norbert XII. osztályos tanulók.

Néhányunk számára a tavalyról már ismert izgalom és láz érzése pozitív benyomást tett, és arra ösztönzött, hogy XII. osztályos diákokként utolsó alkalommal büszkén álljunk e kihívás, megpróbáltatás elé. Akárcsak az elmúlt években, idén is kétfős csapatok előre beküldött szakdolgozatát bírálta el és értékelte ki a zsűri, melyeknek témája a magyar királyság szétszakadását, a török térnyerést és a hódoltságot, vagyis az 1526-1711 közötti periódust ölelte fel. A tulajdonképpeni táborban 11 csapat foglalhatta el szálláshelyét dec.19-én, ezek közül 2 bizonyos okok miatt nem jelenthetett meg, így 9 elszánt csapat vághatott neki a négynapos megmérettetésnek. Ismerős arcokban nem volt hiány, ugyanis sok olyan diák tért vissza, akik az elmúlt

években már részesülhettek a tábor színvonalas és izgalommal teli programjaiban, szervezésében.

A tábor első délutánján a hangsúly az ismerkedésre fektetődött, az egymásra hangolódás függvényében, melyet Duka Tímea egyetemi hallgató tett érdekessé, szórakoztatóvá. Újdonságnak számítottak a tábor egészét körülölelő állandó próbák, melyek kreativitásunkat, a különböző helyzetekben való érvényesülésünket és leleményességünket mérték fel. E próbák között szerepelt többek között az Oktatási Központ valamely helyiségének kreatív módon való bemutatása, karácsonyi üdvözlőlapp készítése hulladékból, helyi történet bemutatása, különböző állati formák készítése papírból, vagy éppen interjúkészítés egy alkalmazottal.

Izgalomunk fokozódott a második nap folyamán, amikor sor került a Power Point-os alkotások bemutatására, értékelésére. Ezzel a zsűri célja nem csupán az adott téma hiteles és kreatív módon való megvédése volt, hanem előadókészségünk, szókincsünk és

fellépésünk fejlesztése, művelése. Előadásainkat színvonalasabbá szerettük volna tenni hagyományos népi viselettel, megteremtve az adott kor hangulatát, történelmi hitelességét. Míg Dénesi Renáta és Vass Norbert tanulók szé-

kelyruha viseletével próbálták a szigetvári csatából hazatért székely katona és édesanyja találkozását meghitté tenni, addig Albert Judit és Lőrinczi Hajnalka Brandenburgi Katalin díszes és előkelő öltözte által vázolták fel Bethlen Gábor külpolitikájának periódusát. Ez utóbbi ruházat összehangolásában, valamint a kiegészítők beszerzésében hatalmas segítségünkre szolgált Vass Júlia, magyar szakos tanárnő támogatása. A tábor folyamán sor került városnézésre, helyismereti bemutatóra Szolláth Hunor, oktatási és kulturális igazgató vezetésével. Emellett színvonalas és érdekes előadások hangzottak el Oniga Erika művészettörténész és Dósa Helga történészhallgató személyében. A csapatok kiértékelésénél fontos szerepet játszott az előadásokból összeállított ismeretlenőrző kérdések helyes megválaszolása is. A szak-

dolgozat kategóriában a D. K. diákjai Albert Judit és Lőrinczi Hajnalka a harmadik hely nyertesei. A második hellyel Csíkszereda büszkélkedhetett Bartis Előd és Gál Ákos személyében. A fogalmazás kategória nyertesei a D.K. tanulói lettek Dénesi Renáta és Vass Norbert. A zsűri tagjait olyan nevezetes személyek alkották mint Fekete Árpád, a zsűri elnöke, Szolláth Hunor oktatási és kulturális igazgató, Oniga Erika művészettörténész valamint két történészhallgató, Duka Tímea és Dósa Helga.

Ezúton szeretnénk megköszönni Nagy Sándor felkészítő tanár úrnak, aki sosem mulasztja el a hasonló versenyekre benevezni tanulóit, mivel saját történelmünk megismertetését elsőrendű fontosságúnak tartja a helyi középiskolás tanulók körében. Ugyanakkor köszönettel tartozunk Vass Júlia tanárnőnek, aki szívesen segített a ruházat és kellékek beszerzésében.

Lőrinczi Hajnalka,
Albert Judit,
Dénesi Renáta

Szovátán tekinthető meg a Fekete piros

A Maros Művészegyüttes *Fekete piros* című előadását 2014. január 30-án mutatja be a Domokos Kázmér Művelődési Házban. Ezt az előadást kimondottan a gyerekek számára hozza el az együttes az előadások 9,30 és 10,30-tól kezdődnek. Belépti díj 5 lej, a gyerekek: ovódások kisiskolások részvételét a tanintézményeken keresztül szervezzük.

Egy ifjúsági és felnőtt előadást április 4-re tervez az együttes, 13 illetve 19 órai kezdettel, reméljük, sikerül majd megvalósítani azt, és az együttes művészi színvonalához méltó érdeklődés mutat majd a szovátai közönség.

Az előadásról az Együttes honlapján ezt olvashatjuk:

FEKETE PIROS néptáncszínház.

"Egy pár lány, két pár lány fekete-piros fekete táncot jár."

Legújabb bemutatónk ismét egy Kányádi Sándor versre épül, mely 1972-ben

íródott Kolozsváron, az ott cselédsorban élő széki leányok táncának láttán. A szimbólumokkal telített vers, azóta emblematicusá vált, Kányádi költészetének egyik igazi gyöngyszeme, mely egyszerre szól hagyományörzésről és az Erdélyi magyarság sorskérdéseiről.

"Honnan járnak, honnan hozták, honnan e mozdulat-ország?" Noha a vers több mint negyven évvel ezelőtt íródott, meggyőződésünk szerint semmit nem veszített erejéből, lendülete ihletett ad körünk alkotóinak is.

"Akár a kéz, ha ökölbe kékül. Zeneszó, énekszó nélkül."

Az erdélyi néptáncokra épülő előadásban, korábbi bemutatóinkhoz hasonlóan, a múlt együtt él a jelennel és a korszerű színház eszközeivel úgy teszi fel ismét Kányádi kérdéseit, hogy közben lehetőséget próbál adni a vers rejtett horizontjainak kibontása mellett az újra értelmezésre.

"A magnó surrog így.
S amit ha visszajátszol?"

Koporsó és Megváltó-jászol.
Kiss János

Szovátára jön Molnár V. József

A Székely Nemzeti Tanács szovátai szervezete és a

Bernády KE meghív minden kedves érdeklődőt 2014. február 5-én délután 6 órára a Szovátai Unitárius Templomba, Molnár V. József Magyar Örökség Díjas történész, lélek- és néprajzkutató „Ki a magyar, mi a magyar”, illetve „A magyarság küldetése” című előadásaira. Előzetesen a Népújság napilapban és a Sóvidék televízióban február 4-re a beharangozott előadás szervezési okok miatt egy nappal halasztódik.

Az előadás-sorozat a szunyonyadó magyarságtudat ébresztésére, a valós magyarságtörténet megismertetésére szervezi a Székely Nemzeti Tanács. Első eseménye a december 28-án. dr. Papp Lajos orvosprofesszor meghívása volt, a következőre is szeretettel elvárják Szováta lakosait.

Az előadó számos könyvet írt, művei közül megemlíthjük a következőket: A Magyar Műveltség és a Kereszténység két alappillére; A Táltos, Isten elhívott szolgája; Fényös, fényös villanás; Isten tenyerén; Valaki bennem tovább él I-II.; A névadás mágija a magyar hagyományban; Az esztendő köre és az emberélet fordulói; Újraszülető világ I-II.;

Szent Erzsébet és a Turul-nász – Szent Erzsébet rózsaparazsa; Áldozat hazámért; A fény születése; Szent Miklós, Luca nap, Betlehemezés, Karácsony; A teknyőkaparó; Világvége jóslatok a magyar paraszti műveltségben; Böjti szokások, Nagyhét, Húsvét; Mária ottan érzi jól magát; Az ősképek és a Magyar Szent Korona I-II.; A magyar kert; Fénykrisztus; Négyen magyar szent királyok I-II. Szent Márton, Szent Imre, Szent István, Szent László; Nem én segítők; Adalékok az eszköztelen gyógyításhoz; Az emberélet szentsége; Csíksomlyó; Isten óhaj-tása; Boldogasszony; Immaculata; A Hétfájdalmú Szűzanya búcsúja.

Kiss János

Magunk alatt a fát (5)

Szeptemberi számunkban kezdődött sorozatunk, amelyben környezetünk rombolásának következményeire, életlehetőségeink gyors felszámolásának valóságára, a tragikus következményekkel járó éghajlati változások közelségére próbálok felhívni figyelmet. Önöket, de azt is számba vesszük, hogy milyen változásokra van

Korábbi lapszámainkban e rovat keretében ecseteltük, hogy tulajdonképpen napfényből élünk, és már az élő napfény sem elég nekünk, jó ideje, hogy az ősi napfény a föld mélyén szén, olaj és gáz formájában tárolt tartalékait dezsalmáljuk. Ám ahol fogyasztás van, számolni kell, hogy miből meddig futja, s aztán mi lesz, ha kimerülnek a készletek. Így van ez energiatalékainkkal is. Felmerül a kérdés, vajon mennyi fosszilis tüzelőanyagunk van még, és az mennyi időre képes biztosítani szükségleteinket?

„A huszonegyedik század beköszöntét már a túlélés ingatag talaján állva ünneptük. Életünk egyre inkább alárendelődik a raktáron lévő napfénynek, vagyis nagyban függünk az olajnak nevezett fosszilis tengeri növények hozzáférhetőségétől. Az olaj pedig kifogyóban van.” Thom Hartmann-t idéztem, aki felhívja a figyelmet arra, hogy mióta az amerikai Pennsylvania államban – 1859-ben Titusville-ben – olajat találtak, 742 milliárd hordónyi olajat termeltek ki a föld mélyéből, s a megmaradt olajtartalékokat jelenleg 1000 milliárd hordóra becsülik. És ezeket a számokat az olajipar szolgáltatta. Az olajipar, amely nem akar riogatni, csupán szeretné az utolsó cseppig kitermelni és dollárrá átváltoztatni mindazt az olajat, amit a föld mélye tárol. Egyes olajvállalatok vezetői nem értik a nyugtalanságunkat. Szerintük nincs vész. Az Ashland Vegyészeti vállalat igazgatója 1996-ban azzal

nyugtatott mindenkit, hogy az olajtartalékok még „majdnem” 45 évig kitartanak (feltevére, persze, hogy a fogyasztás az akkori szinten marad), és ugyanakkor jegyezte meg azt is, hogy az alternatív energiaforrások „egyszerűen nem kifizetődöek”.

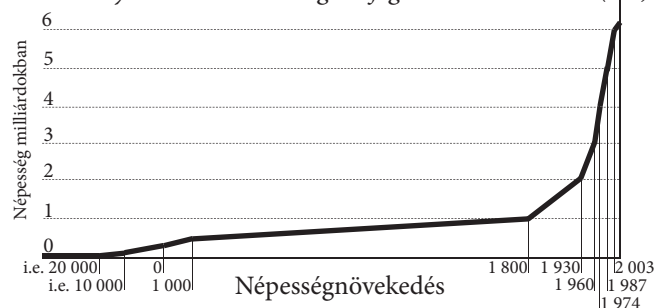
A fogyasztás, persze, azóta is rohamosan növekedett, hiszen hatalmas iramban növekedett a világ lakosságának száma is. Ha számokkal dobálózunk, most számoljunk egy kicsit, mert így van értelme az egésznek! Ahhoz a dátumhoz, amikor a fent idézett szakértői becslés elhangzott, adjuk hozzá a jóslott időtartamot, hadd lám, milyen eredményre jutunk! Tehát: 1996+45=2041. És helyezzük el ezt a végeredményt dátumként az életünkben! Hol is tartunk most? 2014-ben. És innen 2041-ig már csupán 27 év van. Az én korosztályom éppen csak megússza, ha megússza, de már a mai negyvenesek, harmincasok is telibe kapják, azt a gazdasági összeomlást, éhínséget, amit az olajtartalékok kimerülése okoz.

Túl pesszimista lennék? Nincs veszély, hiszen nem erről beszélnek napestig a televízióban, s politikum témája sem ez? Ha ekkora lenne a baj, mégsem hallgatna csaknem mindenki róla!

Nem riogatni szeretnék, csupán gondolkodásra készíteni, akit csak lehet, aki hajlandó átpörgetni a józanész rostáján mindazokat az információkat, amelyek rám találtak, s amelyeket e rovatban megosztok e lap olvasóival.

szükség felfogásunkban, magatartásunkban, és milyen cselekvések vezethetnek az egyre közelebbi katasztrófa elkerüléséhez.

Tehát ökológiáról van szó, azaz egy világfelfogásról, amely a természet alkotó elemei közti összefüggéseket vizsgálja, azt, hogy valójában hol van a helyünk a minket is magába foglaló természetben. (mol)

Mások nem ennyire optimisták, sok más szakértő szerint az olajipar által becsült 45 év erős túlzás, tehát a helyzet annál is rosszabb, mint amit az előbbi számításunk eredményezett. az olajkitermelő államok gyakran szándékosan túlbecsülik olajtartalékukat azért, hogy megfeleljenek az OPEC (Olajexporttálószerződések Nemzetközi Szervezete) magasabb termelői kvótájának, így kölcsönöket vehetnek fel a Világbanktól, amelyre a garanciát a „felbecsült” olajtartalékok jelentik. A világ olajfogyasztása évente 2,8 %-kal növekedik, s ha ezt is figyelembe vesszük – márpedig nem tehetünk mást –, az a bizonyos 45 év mindössze 30-ra esik vissza, és akkor korrigálnunk kell az előbbi számításunkat 15 évvel korábbi dátumra, 2026-ra. Az meg már mindjárt itt van a nyakunkon.

Hát ennyire aktuális erről beszélni!

Thom Hartmann 2007-ben megjelent könyvében írta a következőket:

„Mialatt a következő 12 év során még egymilliárd fővel megtoldjuk az emberiség létszámát, Kína, India, Mexikó és a fejlődő világ többi része tovább iparosodik majd: számtalan gyárat, autót szerel majd

össze, sok ezer kilométernyi országutat épít és olaj fűtött erőműveket hoz majd létre. Mindez olyan gyors ütemben folyik már most is, hogy az mind az Egyesült Államok, mind Európa múlt századi teljesítményét meghaladja.”

A rohamosan növekedő számú emberiség energiafogyasztása gyorsan kimeríti a lehetőségeket, ugyanakkor a lakosság élelmiszerigénye és az élelmiszertermelés véges kapacitása ütközésre kerül. abban a helyzetben vagyunk, amikor újabb energiaforrások esetleges felfedezése sem oldhatná meg a problémát, az is csupán felgyorsítaná Földünk rombolásának életterünk elpusztításának folyamatát, és végső fokon milliárdok halálát okozná.

A túlszaporulat és a gyorsan fejlődő technikai lehetőségek korlátlan igénybevétele juttatott ide? Elsősorban a mohóságunk. A természet tisztelete már egyre inkább kiürülő fogalom. Más köti le az érdeklődésünket, az energiánkat, más tölti be a gondolatainkat, elvesztettük érzékenységünket a minket körülvevő világ jelzéseire, és egyáltalán másra figyelünk. Tulajdonképpen emiatt nem halljuk a morajlást, nem vesszük észre, hogy „egy veszélyes zuhatag felé sodor bennünket az ár”.

Házszentelés

Giling-galang, giling-galang – hallatszik be a csilingelés az utcáról. A kiskapu már órák óta kitérve várja a csengettyűsök érkezését. Nannyónak még hajnalban gondja volt rá, nehogy valami csoda folytán útjukat állja a különben soha be nem zárt kapu. Néhányszor az utcára is kiállt, s hosszasan elnézett lefelé, van-e már valami mozgás arra. Régóta rendbe tette a szemközti kicsi házat az udvar túloldalán, ahol a maga födele alatt bemohásodott özvegységében egyedül élt, s ahonnan az egész gazdaságot fáradhatatlanul igazgatta. Asztalán maga szőtte fehérabrosz, cseréptartóban áll már a gyertya, mellette egy skatulya gyufa, aprópénz a csengettyűsöknek, ministránsoknak, borítékban papírpénz a kántor diszkrét mozdulatára vár. Nálunk is megtette reggeli vizitjét, hadd lám minden rendben van-e, felkeltünk-e már, s készülődünk-e a pap fogadására. Anyánkat, bár nem mondja, bosszantja az elmaradhatatlan inspekció. Úgy érzi, maga is tudja, mit kell tennie. Ő legalább annyira izgatott. Rég megfejté Bimbót, elszűrte a tejet, kiporciózta, s kantáros fazékban van, amit a csarnokba kell vinni. Minket is korán felvert.

– Ébredjetek! Keljetek már! Mindjárt itt vannak a házszentelők – pattognak sűrű egymásutánban a parancsszavak.

– Miért kell már felkelni, ’sze a plébános úr is még csak most fordul át a másik oldalára – dohog a bátyám.

– Keljetek, hogy vessem be az ágyat! Még a csarnokba kell menni!

Olyan még nem volt, hogy ne az anyánk ébresztőjére keltünk volna. Hacsak nem voltunk betegek, egyéb hiányában az ágy bevetésének halaszthatat-

lan sürgőssége okán vágta el a hajnali álom puha szalagját, s zavart ki mindhármunkat az ágyból. Ilyenkor nem volt apel-láta, bár mi a nagyobbak már abban a korban voltunk, amikor az ember már nem fogadja megfellebbezhetetlen tényként a felnőttvilág törvényeit, igazságait, hanem szeret mindent nemcsak színéről, de fonákjáról is megvizsgálni. Könyveket bújó gyermekek lévén, a nyomtatott betű ígézetében cseperedvén olyan szerteágazó ismeretekre tettünk szert, amelyeket szívesen állítottunk a felnőtt megfellebbezhetelenség kikezdésének szolgálatába. Bátyám már több mint egy éve kétjegyű számmal írta az életkorát. A gyermeki dolgok viszonylatában, nagybátyámtól ellesett mérce szerint már nagylegénynek számított. Igyekezett ennek nemcsak az elvégzett munkában, de hangvételben és fellépésben is megfelelni. Magam nyolc éves bölcsként a látott mintát követtem. Bátyám távollétében nagyszerűen is alakítottam szerepemet, ám ha jelen volt, ő dirigált közöttünk, s a replikákat ő adta a felnőtteknek.

Öcsémnek s nekem nem osztottak még feladatot, de nincs kegyelem, ki kell kászálódni az ágyból. Jól tudjuk, anyánk addig nem nyughat, amíg le nem takarhatja az ágyterítővel a lépcsősre vetett ágyat, amíg túl nem vagyunk a reggelin, s ő a mosogatáson. Ezért hajt minket erőltetett menetben végig a megszo-kott reggeli szertartásainkon. Az ünneplő ruha kikészítve a másik ágyon. A kályha alatt száradó bakancsok bokszolása nekem jut. Bátyám már elviharzott a tejes fazékkal, s mire én fényesre kefélem a cipőket,

megmosakszom, öltözöm, addigra megtér a tejcsarnokból.

– Hol vannak? – kérdezem tőle.

– Még semmi nyomuk. Lehet, hogy az idén nem is lesz házszentelés. Nem biztos, hogy minden évben megtartják.

– Ne ijesztgesd a kicsiket! Na, üljetek asztalhoz! – anyánk a kályha mellől dirigál, ahol már kavargatja a forró serpenyőben a felvert tojást. Ki-ki a maga helyét foglalja el az asztalnál. Bátyám melléhez szorítva kanyarítja a késsel a kenyeret. A nagy, piros nyelvű kést anyánk távol élő nővérétől kapta. Ereklüként őrzí, de nem vonta ki a használatból. Bár számtalan társa fekszik a konyhaasztal fiókjában, a család számára mégis egyedül csak ő „a kés”. Méretével, alakjával, pengéjének élével kimeríti a fogalmat. Bármelyik másíku csak „egy kés” lehet.

– Vágjál mindenkinek! – kapja a menetszerű utasítást.

– Én csak magamnak szándékoztam vágni. Úgy gondoltam, mindenki vágjon magának.

Én még-még vághatnék, de az ötéves öcskösre egyszerre szoktunk rádörrenni, ha olykor kezébe vette a kést. Anyám is elérte az iróniát, s ezúttal válasz nélkül hagyja. Zörgő pénzt önt a bátyám markába, hogy majd a csengettyűsöknek kiossa.

Az asztalnál ülünk, amikor Nannyó érkezik. Hiába invitáljuk, le sem ül. Megtartja a terepszemlét, s már megy is.

– Csak megnéztem, hogy felkeltetek-e – mondja.

– Mi igen, s a csarnokban is fel vannak kelve, hál’ istennek! – cserdít vissza a bátyám.

Még rengeteg tennivalója van. Bár az éjszaka nem havazott, a nyírágseprűvel mégis van igazítanivalója az udvari

ösvényeken. S aztán az útra is ki kell mennie ötpercenként.

Reggeli után csak ténfergünk. Magunk is várakozunk. Észrevétlenül terjed ki ránk anyánk és nagyanyánk nyugtalansága. Előbb csak az öcskös költözik ki a kapu elé, aztán mi is ott találjuk magunk.

– Láttok-e valamit? Jönnek-e? – társul be hozzánk Nannyó.

– Én igen, Amburit, Marcit s Ferit. Erre jönnek.

A második, harmadik szomszédból a kölykök szintén az úton kóricálnak. Minket meglátva felénk indultak. Nannyó is elnéz lefelé az utcán, csak megkésve áll össze a fejében a kép és a hallott szöveg.

– Az eszettek tokja – vágja aztán oda nekünk mérgesen, s beviharzik az udvarra.

Marci és Feri testvérek. Amburiékon túl van a kapujuk, de udvaruk egy hosszú bejárattal Amburiék kicsi telke mögé kanyarodik, és szomszédos a mi kertünkkel. Ők a házból ki sem láthatnak az utcára, hát persze, hogy felderítőnek indultak ők is. Mindennapos játszópajtásaink, de a munkában is kisegítjük egymást. Bátyámnál valamennyien fiatalabbak, inkább velem alkotnak egy galerit. Most is vidáman üdvözöljük egymást, parolázunk.

Komolyan vették feladatukat, nemcsak nézelődtek a kapuból, de le is mentek a kanyaron túl, az utca elejére. Anyánk is kinéz, ott vagyunk-e még.

– Nehogy elmenjetekek valamerre! Nem láttátok, hol tartanak? – kérdi a testvéreket.

– Még csak Kerekeséknél vannak. A plébános úr megadja a módját, nem siet – mondja Feri, a nagyobbik.

Pont a meredek alatt lakunk. Kisebb lejtő van a kapunk előtt is. Először ott futunk neki egyegy kijegesedett csúszkának. Csak úgy lezseren, könnyedén, a ruhára vigyázva. A patkós bakancs élére állva úgy mentünk, mint a korcsolyán. Jobb láb elől. Ennek külső élén, a másik belsején egyensúlyozva. Megállás előtt kunkorira kanyarodva, mint a malac farka.

Giling-galang. Megjöttek a csengettyűsök. Messzire megelőzték a papot.

– Fogadják-e a szent keresztet?

– Fogadjuk! Fogadjuk! – érkezik lelkesen Nannyó a számukra előkészített apró pénzzel.

– Kínáljátok meg őket! – szól ki anyánk a lépcső tetejéről kezében a süteményes tállal.

Bátyám érte jön, megkínálja őket, s aztán felénk nyújtja. Sorra szedjük le róla a darabokat. Az utolsót maga falja fel. Csak most jut eszébe a rábizott pénz.

Zsebébe nyúl, és egyenlően elosztva a csengettyűsöknek adja, akik a kapufélfára egyezményes jelként a házszenelőknek egy nagy F betűt rajzolnak.

– Úgyesen húzzátok, hogy a plébános úr meg legyen elégedve! – kötekedik a bátyám, s az üres tálcát lóbálva viszi be.

– Csak nem ettétek mind meg? – csodálkozik anyánk. – A plébánost s a kántort most mivel kínáljam?

– Azok úgyse esznek süteményt. Töltsön bort nekik! Tölthet nekünk is.

– Majd töltsék én nektek, ne féljetekek! – emeli meg a hangját.

Bátyám jobbnak látja más-korra halasztani e téma megvitatását, s gyors léptekkel elhagyja a konyhát.

Minket már a meredeken talál. Épp Marciékkel, s a csengettyűsökkel versenyzünk, hogy ki tud hosszabbat csúszni. A kapunktól mintegy húsz méternyire kifelé szeli át az utat a patak. Nincs híd, a szánkó átmegy rajta, de a patkónak legyőzhetetlen akadály. Így ez lehet csúszkálásaink végpontja. Aki hosszabbat akar menni, annak kintebbről kell indulnia. És mi hosszabbat akarunk menni. A jeges oldalon egyre kintebbről indulunk. Kinyújtott karokkal egyensúlyozunk miközben a patkó élén állva száguldunk egymás után lefelé. Megvan a gyakorlatunk valamennyiünknek ebben. Mikor a hóviszonyok megengedték két váltásban is próbáltunk. Csak a kis öcskös nem vesz részt a játékunkban. Ő az aljban a patak mellett a hóban szöszmötöl.

Bátyám csatlakozása új lendületet visz a játékunkba. Legnagyobb lévén kihívást jelent mindannyiunknak. Felpörgeti a versenykedvet. Az utca hosszú, meredek, jeges és fényesre csiszolt. Hosszút lehet rajta csúsz-

ni. Akár a tetőtől az aljig. Minél kintebbről indulunk, annál nagyobbra nő a sebességünk, s nehezebb lesz megállni a patak-nál az aljban. A verseny tulajdonképpen azon múlik, hogy ki mekkorát mer ebből bevállalni. Egymást heccelve fokozatosan növeljük ezt a távolságot.

Belefeledkezünk a játékba. Rég feloldódott már bennünk a reggeli várakozás feszültsége. Anyánk is megfeledkezett ró-lunk, Nannyó sem jár ki már ötpercenként az útra. Semmi sem zavarja vakmerő száguldásunk. Egyenként indulunk. Oly hosszú már a táv, oly szédítő a robogás, hogy egymás produkcióját figyelmünkkel megtiszteljük. Mikor egyik az aljba ért, csak akkor indul a másik.

Én vagyok soron. Az út szélén szétszórtan, mint villanypóznák, sorakoznak a társak. Pillanatról pillanatra nő a sebesség. Az út jobbra lejt, és enyhe ívben balra kanyarodik. Bal felől magas mart, jobb felől a Mélypatak ásító árka szegélyezi. Félúton vagyok, tekintetemmel a magam előtti pár méteres terepet úgy tapogatom le, mint autó rövid fénye. Azt figyelem, ott menjek, ahol a legsimább, ahol nem dudorodnak elém jégrögök. Ekkor hallom a riasztó, kétségbeesett kiáltást:

– Szán! Vigyázz, szán!

Előre nézek. Most csattan át velem szemben a jégbarázdás patakon egy szán. A lovak riadtan vágatnak felém, a gazda részegen gajdolvá hadonászik az ostorral. Pillanatokon belül ott vagyok. Szó sem lehet arról, hogy mellettük elrobogjak. Most kell megállni, amíg még nem késő. Villan az agy, mozdul a láb. Most következik az a bizonyos malacfark. Úgy firantom le, mint bankkormányzó a begyakorolt aláírását. A vonal

tökéletesre sikeredik, csak az írószer nem tud megállni. Fejjel előre vágódom a havas árok mélyére. Kinyújtott karom rugózik alattam, fordít bukfenche. A kérges hóban pörögve gurulok az oldalon, míg megérkezem a Mélypatak fenekére. A gazda talán észre sem vette, mi történt. Bátyám a társaság élén vágatában érkezik, ő emel ki riadtan a tenyérnyi vízből, amiben békésen csücsülök, s épp azon örvendezem, hogy ilyen jól megúsztam.

Kikászálódunk az árokból. Az emléken túl már csak egy vizes folt – az ülepemen – maradt a kaland után. Épp a tanulságot próbáljuk levonni, kibeszélni az élményt, amikor az aljban meglátjuk a kapunk felé közeledő reverendát. Két ministráns után a plébános, majd a kántor lép be a kapun.

– Na én erről lekéstem – riad meg Amburi az otthoni következményekre gondolva.

– Ezt bizony le mi is – ocsúd-nak fel a testvérek is.

– Gyertek! Még nálunk elérhetitek – jön a mentőötlettel bátyám, s azzal nekiiramodik a lejtőnek. Szedjük a lábunkat utána. Magunkkal rángatjuk a kis öcsköt, visszük a versenytársakat is, akik otthon már lekésték a házszenelést. Lóhalálában vágatunk. Anyánk csak csodálkozva néz végig rajtunk, amikor a ministrások, a plébános és a kántor után csapatban tódulunk be valamennyien a szobába, s aprószentekként sorakozunk fel mellé hosszú sorban. Keresztet vető keze egy pillanatra megdermed a levegőben, amikor tekintete rám esik, amint én alázatos képpel és nadrágom hátsó felén egy vizes térképpel előrelépek, hogy megcsókoljam a plébános által felém nyújtott feszületet.

Molnos Ferenc

Mindent megfontolt és meggondolt

Egy régi ismerősöm azzal állított meg az úton, hogy kezébe akadt egy köteg örökségképpen rámaradt régi papír – újságmарadványok, régi térképek –, s arra járva, térjek be hozzá, nézzem meg, ha érdekel.

Persze, hogy érdekel, mit rejtegethet az a paksaméta. Abban találtam a Budapesti Közlöny 174. számát az alábbi szöveggel, amely sorsfordulatot jelentett a

magyar történelemben, hiszen egy olyan háború felvállalását indította el, amely megváltoztatta Közép-Európát, s amelyet ma az I. világháború néven tart számon az emlékezet.

„Mindent megfontoltam és meggondoltam. Nyugodt lelkiismerettel lépek a köteletség útjára.”, jelentette ki akkor meggyőződéssel Ferencz József. Ma már tudjuk, bizony lett volna azon még amit fontolgatni.

A magyar történelemben tán nem véletlenül „boldog békeidők”-nek nevezett korszak – a kiegyeztől az első világháborúig – éppen kerek száz éve ért véget. 1914 már a háború éve.

A közlemény szövege egy császári szemléletet tükrözi. Gróf Tisza István magyar miniszterelnökként „csak” ellenjegyezte. molnos

Ő császári és apostoli királyi Felseje a következő legfelső kéziratot méltóztatott legkegyelmesebben kiadni:

Indítatva érzem Maga-

Leghőbb vágyam volt, hogy az Isten kegyelméből még hátralévő éveimet a béke műveinek szentelhessem és népeimet a háború áldozataitól és terheitől megóvhassam.

A Gondviselés másképp határozott.

Egy gyűlölettel telt ellenség üzemlei kényszerítenek, hogy a béke hosszú esztendei után kardot ragadjak monarchiám becsületének védelmére, tekintélyének és hatalmi állásának megóvására és területi épségének biztonságára.

A szerb királyság, melyet általmi létének kezdetétől fogva egész a legújabb időkig úgy elődeim mint Én is támogatásban és segítségben részesítettünk, gyorsan felejtő hálátlansággal már évekkal ezelőtt az Ausztria-Magyarország elleni ellenségeskedés útjára lép.

Az a rendelkezésem, amellyel Boszniában és Herzegovinában teljesített három évtizedes áldásos békemunka után ezekre az országokra kiterjesztettem uralkodói jogaimat, Szerbiában a féltelen szenvedély és elkecsereedett gyűlölet kitérésseivel fogadtatott, holott ez ország jogait semmi tekintetben nem

mat Háram és a külügyek miniszterét megbízni, hogy a Monarchia és Szerbia közötti hadiállapot beálltát a szerb kir. kormánynak hozza tudomására.

sértette. Kormányom akkor az erősebbnek szép jogával élve, a végletekig vitte elnézését és engedékenységet, csak csapatainak a békelétszámra leszállítását és azt az ígéretet kívánta Szerbiától, hogy a jövőben a béke és barátság útján fog járni.

A midőn két évvel ezelőtt a török birodalommal állt harcban Szerbia, kormányom ugyancsak a mérséklet szellemétől vezetettve a monarchia legfontosabb életfeltételeinek megóvására szorítkozik. Elsősorban ennek a magatartásnak köszönhetette Szerbia a háború végének elérését.

Nem teljesült az a reménység, hogy a szerb királyság méltányolni fogja kormányunknak hosszú tűrését és békeszeretét és be fogja szavatálni.

Mindig magasabb hullámokat vet az Ellenem és Háram ellen érzett gyűlölet. Mindig leplezetlenebbül lép előtérbe az a törekvés, amely Ausztria-Magyarországgal elválaszthatatlanul egybetartozó területek elszakítására irányul.

A határon bűnös áramlat csap át, amely a monarchia délkeleti részén az állami rend

A megpróbáltatás eme nehéz órájában szükségét érzem annak, hogy szeretett népeimhez forduljak.

Megbizom ennél fogva Önt,

Népeimhez!

alapjainak a megingatására a népek, amelyről oly atyai szeretettel gondoskodom, az uralkodóház és a haza iránti hűségétől való eltántorítására és a felnövő ifjúság félrevezetésére és az örület és hazafáradulás bűnös tetteire való felizgatására irányul. Gyilkos merényleteknek egész sorozata és egy tervszerűen szőtt és keresztülvitt összeesküvés, amelynek borzasztó sikere szíven talált Engemet és hű népeimet: íme ezek messze látható véres nyomai a Szerbiából munkába vett és vezetett titkos üzemeknek.

Ezt a türheteretlen aknamunkát meg kell állítani. Szerbia ezen folytonos kihívásainak véget kell vetni, ha sértetlenül fenn akarjuk tartani monarchiám méltóságát és becsületét, ha a folytonos megrázkódtatásoktól meg akarjuk óvni annak állami, gazdasági és katonai fejlődését.

Hiába tett kormányom még egy utolsó kísérletet, hogy békes eszközökkel érje el ezt a célt s komoly figyelmeztetéssel megfordulásra bírja Szerbiát.

Szerbia visszaütött a kormányomnak mérsékelt és igazságos kívánságait és megtagad-

hogy a mellékelt manifesztum kihirdetése iránt intézkedjék.

Kelt Bad Ischlben, 1914. évi július 28-án.

Ferencz József s.k.

Gróf Tisza István s.k.

ta azon köteleességek teljesítését, amelyek népek és államok békes együttélésének természetes és szükséges alapjai.

Fegyveres erővel kell tehát államaim számára a belső nyugalom és az állandó külső béke nélkülözhetetlen biztosítékait megszerezniem.

Ebben a komoly órában tudatában vagyok elhatározásom egész horderejének s a Mindenható előtti felelősségnek.

Mindent megfontoltam és meggondoltam.

Nyugodt lelkiismerettel lépek a köteleesség útjára.

Bízom népeimben, a kik minden viharban híven és egyesülten seregletlek mindig trónom köré, és hazájuk becsületéért, nagyságáért és hatalmáért a legsúlyosabb áldozatokra is mindig készen állottak.

Bízom Ausztria-Magyarországnak önfeláldozó lelkesültséggel telt vitéz hadseregében. És bízom a Mindenhatóban, hogy fegyvereimnek adja a győzelmet.

Kelt Ischlben, 1914. évi július 28-án.

Ferencz József s.k.

Gróf Tisza István s.k.

Új szezon előtt a focisok

Mondhatni, tél nélküli telünk van. December közepe óta tájainkon egyre dőlnek a melegrekordok. Olyan enyhe a tél, hogy kitűnően alkalmas volna – a levegő hőmérséklete bizonyosan, a pálya talaja kevésbé – a futballhoz is, ha éppen nem lenne a labdarúgásban téli szünet. De téli szünet van, s ilyenkor a futballklubok, egyesületek háza táján szokott lenni egy kis átrendeződés is. Néhol a be nem váltott remények okán edzőknek mondanak búcsút, de ahol nem olyan nagy a baj, ott is szoktak ilyenkor jönni és menni a játékosok. Mindenki a játékoskeret megerősítéséről beszél, pedig nem egyszer éppen hogy gyengül ebben a focis népvándorlásban.

Fábián Róbertet a szovátai Medve-tó Mobila labdarúgó-együttes szakmai irányítóját kérdezem, hogy ebben az általában mozgalmas időszakban mi történik a csapatunk háza táján. Tőle tudtam meg a következőket.

Nehéz szezont zártunk. De melyik nem az. Riválisaink sem ülnek tétlen, ők is próbálnak ütőképes csapatokat összehozni, így aztán az eredménytáblázat első helyeiért mindig nagy a küzdelem. Most éppen Búzásbesenyő és Radnót csapata volt, akiknek jobban sikerült az őszi szezon. Akik követik a bajnokságot, tudják, hogy a korábbi években más csapatok jeleskedtek.

Nekünk sikerült megmaradnunk az élbolyban, ezzel teljesítettük az őszi idényre kitűzött célunkat. Nem volt ez könnyű, s úgy tűnik, továbbra sem lesz könnyű megtartani pódiumos helyünket – Búzásbesenyő és Radnót után állunk a

tabella harmadik helyén –, mert valószínűleg nálunk is lesz egy kis mozgás a tavaszi fordulók előtt. A keretváltozás lehetősége fennáll, így arról még nem lehet bizonyosat mondani, hogy milyen játékosállománnyal vághat neki csapatunk az új szezonnak.

Páll Szabolcs abbahagyta a futballt. További lehetséges elmenők: Sergiu Sălaghie, Kovács Sándor, Curticăpean Vasile, Tomcean Dorel. Lehetséges érkezők: Buțiu Mihai, Chiorean Dósa Filip és Nagy Jenő.

Buțiu visszatérő, nem kell bemutatni a szovátai szurkolóknak, a helybéli Chiorean Dósa Filipet szintén ismerik, Nagy Jenő pedig Gyulakutáról érkezik.

A középpályára nagyon ráfér egy kis erősítés.

Persze, a bajnoki idény kezdetéig – március 1 – még sok idő van, addig még a játékosállományunk alakulásában sok minden változhat akár rossz, de akár jó irányban is.

Beszélgetésünk idején még téli pihenőn – legalábbis a futball szempontjából – voltak a játékosok, de január 20-tól már felkészülési időszak van. A klub anyagilag nem tudja megengedni a felkészülési táborba vonulást, de a heti három edzéses periódus mellett vagy után beiktatnak egy hét-nyelcnapos felkészülési időszakot is, amikor mindennapos edzéseken vesznek részt.

molnos

Műjégpálya Szovátán

Ugyanazzal a mondattal kezdetném ezt a cikket is, mint az előbbit, mégis téli sport- illetve szórakozási lehetőségéről akarok szólni, a korcsolyázásról. Igen, mert a „tételen” télen, a melegrekordok idején is lehet korcsolyázni Szovátán, pedig ahhoz köztudottan jég kell, és a vízből jég nem szokott keletkezni hideg, pontosabban fagy nélkül. legalábbis vidékünkön. Most az enyhénél is melegebb időjárás ellenére, itt is sikerült jeget teremteni. Ehhez egy komolyabb befektetésre volt szükség. Egy székeljudvarhelyi cégtől bérelt egy hónapra korszerű technikát az önkormányzat, hogy a helyi sporttelepen korábban épített műfüves pályán a téli időszakban műjégpályát működtethessen. Egyelőre egy hónapra kötöttek szerződést azzal a lehetőséggel, hogy amennyiben kellő igény mutatkozik a lakosság részéről a jégpálya iránt, azt meghosszabbíthatják illetve, hogy az önkormányzat esetleg megvásárolhatja a teljes felszerelést.

Mire ez a lap eljut Önökhöz, talán döntés is született erről.

Úgy tűnik, igény mutatkozik rá, hiszen a karácsony előtti indulás óta sokan és sokszor vették igénybe ezt a szolgáltatást. Nyilván főleg a fiatalok. A téli vakáció idején, persze, nagyobb volt forgalom, de azután is hétköznaponként mintegy negyven-hatvan, hétvégeken pedig akár száz jegy is elkel. Jó, hogy lehet korcsolyát bérelni, így bárki arra vetődő kihasználhatja a lehetőséget.

Nyitva tartva naponta – délelőtt 10-13 és délután 16-20 órák között.

A belépődíj 3 lej (d.e.) illetve 5 lej (d.u.). A korcsolyakölcsönzés díja egy alkalomra 5 lej.

Igazán megfizethetőnek tűnő a szolgáltatás.

Jó zene mellett élmény ott lenni a jégen. Ráadásul esti világításban sajátos hangulata van. Aki meg magabiztosan mozog a jégen futó két acéllemezen, annak aztán igazi öröm!

molnos

Adjon Isten minden jót! Jobb évet, mint tavaly volt! A hegyen túl sok... (folytatás a rejtvényben - Poén 1)! Asztalunkra több... (folytatás a rejtvényben - Poén 2)! Számládhhoz sok pénz legyen, boldog új évéd legyen!	Készítette: Molnos Ferenc	Festő jelképe	Dominal	Kis Lajos	..., por és homou vogymuk	Kígyóhang	Zorró	Fehérföld	Lódoktor	
	Poén 1	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
	Kéznél lévő mérték	✓					Aladárka	✓		
	Poén 2	Világlátásunkat meghat. idea	Tündér ... Nem engedő	✓			Kis üzlet Dombok (ang.)	✓		
Vásárlási	✓	✓	✓			..., vadat s mi jó falat	✓			
						Magunk				
Vélő	✓				Lett város Kis képeket készítő	✓				
... on títan (rajzfilm)	✓				Római 2 és Textilmárka Házfödél	✓				
... on titán (film)	✓				✓	Elza egy-neműi Hézag	✓		Helyhatározó rag A Toldi írója	✓
Van Gogh öccse	✓				Böbeszedű Marhabeszéd	✓			✓	
Beke Sándor névjele	✓		Sikeres Sem	✓			Nitrogén Odin egyen.	✓		
Szállházzal kézimunkázó	✓		✓				Erzsike Falu a Szemeniken	✓		
Szlovák közéleti napilap	✓			Lyukas ész! Másolt	✓	Járom LKTRB	✓		Newton Szegecs (rom.)	✓
Geréb egy-neműi	✓		Beteget ellát Korok	✓		✓	Toszkánfolyó ÁBC-kezdés	✓		
Filmfelvétel	✓		✓		Egyf. vallási felekezet Sportszerv.	✓	✓			
CYDIENT	✓				✓		Tóni Sóhaj	✓		
Urán	✓	Erődítmény Névelő	✓				✓		A 2. betünk Az 1. betünk	✓
	✓	✓							✓	

ISSN 2069-0827

Felelős kiadó: Szováta Város Polgármesteri Hivatala, Péter Ferenc polgármester
Szerkeszti: Molnos Ferenc, Grafikai szerkesztő: Siklodi Zsolt
Lapszámunk munkatársai: Albert Judit, Dénesi Renáta, Kiss János, Kupás Katalin,
Lőrinczi Hajnalka, Mester Zoltán, Szabó Attila